

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 88c dodaje się art. 88d w brzmieniu:

„Art. 88d. § 1. Jeżeli w związku z toczącym się lub zakończonym postępowaniem karnym, w którym skazany uczestniczy lub uczestniczył w charakterze oskarżonego, świadka lub pokrzywdzonego, wystąpiło lub istnieje bezpośrednia obawa wystąpienia poważnego zagrożenia dla jego życia lub zdrowia, dyrektor zakładu karnego obejmuje takiego skazanego szczególną ochroną w warunkach zwiększonej izolacji i zabezpieczenia, polegającą w szczególności na:

- 1) kontroli stanu jego zdrowia,
- 2) opiece psychologicznej,
- 3) kontroli osobistej przed każdym opuszczeniem oddziału mieszkalnego i po powrocie do niego,
- 4) codziennej kontroli celi mieszkalnej oraz miejsc i pomieszczeń, w których przebywa,
- 5) stałym nadzorze i cenzurze korespondencji, a także wzmożonym dozorze ograniczonej liczby widzeń i kontroli rozmów telefonicznych.

§ 2. Szczególna ochrona może polegać również na stosowaniu wobec skazanego, o którym mowa w § 1:

- 1) warunków odbywania kary określonych w art. 88b lub 88c,
- 2) ochrony osobistej w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232 oraz z 2009 r. Nr 178, poz. 1375), za zgodą skazanego.

§ 3. Dyrektor zakładu karnego obejmuje skazanego szczególną ochroną na wniosek sądu, przed którym toczy się postępowanie karne, albo prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze. We wniosku należy podać przyczyny objęcia skazanego szczególną ochroną oraz wskazać przewidywany czas jej trwania.

§ 4. Dyrektor zakładu karnego może objąć skazanego szczególną ochroną na jego uzasadniony wniosek. Przed podjęciem decyzji dyrektor zakładu karnego zasięga opinii sądu lub prokuratora, o których mowa w § 3.

§ 5. W decyzji o objęciu skazanego szczególną ochroną należy określić termin, do którego ochrona ma trwać, a także wskazać sposób realizacji tej ochrony.

§ 6. Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w § 5, zagrożenie dla życia lub zdrowia skazanego występuje w dalszym ciągu, szczególną ochronę przedłuża się na kolejny okres. Przepisy § 3 i 4 stosuje się.

- § 7. W wypadku ustania przyczyny objęcia skazanego szczególną ochroną, na wniosek sądu, przed którym toczy się postępowanie karne, albo prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze albo skazanego, dyrektor zakładu karnego cofa szczególną ochronę. W wypadku wniosku skazanego stosuje się przepis § 4 zdanie drugie.
- § 8. Dyrektor zakładu karnego zawiadamia sędziego penitencjarnego o objęciu skazanego szczególną ochroną, o jej przedłużeniu lub o jej cofnięciu.
- § 9. Szczególna ochrona udzielona skazanemu jest stosowana także w razie przeniesienia skazanego do innego zakładu karnego. Dyrektor zakładu karnego, w którym skazany przebywa, informuje dyrektora zakładu karnego, do którego skazany zostaje przeniesiony, o objęciu go szczególną ochroną oraz o dotychczasowym sposobie ochrony i przyczynach jej zastosowania. Dyrektor zakładu karnego, do którego skazany zostaje przeniesiony, zawiadamia sędziego penitencjarnego o stosowaniu wobec skazanego szczególnej ochrony.
- § 10. Po zakończeniu postępowania karnego organem właściwym w zakresie składania wniosków, o których mowa w § 3 i 7, jest sędzia penitencjarny.”;

2) po art. 212b dodaje się art. 212ba w brzmieniu:

„Art. 212ba. § 1. Jeżeli w związku z toczącym się lub zakończonym postępowaniem karnym, w którym tymczasowo aresztowany uczestniczy lub uczestniczył w charakterze oskarżonego,

świadka lub pokrzywdzonego, wystąpiło lub istnieje bezpośrednia obawa wystąpienia poważnego zagrożenia dla jego życia lub zdrowia, dyrektor aresztu śledczego obejmuje takiego tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną w warunkach zwiększonej izolacji i zabezpieczenia, polegającą w szczególności na:

- 1) kontroli stanu jego zdrowia,
- 2) opiece psychologicznej,
- 3) kontroli osobistej przed każdym opuszczeniem oddziału mieszkalnego i po powrocie do niego,
- 4) codziennej kontroli celi mieszkalnej oraz miejsc i pomieszczeń, w których przebywa,
- 5) stałym nadzorze i cenzurze korespondencji, a także wzmożonym dozorem ograniczonej liczby widzeń.

§ 2. Szczególna ochrona może polegać również na stosowaniu wobec tymczasowo aresztowanego, o którym mowa w § 1:

- 1) warunków odbywania kary określonych w art. 212b,
- 2) ochrony osobistej w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym, za zgodą tymczasowo aresztowanego.

§ 3. Dyrektor aresztu śledczego obejmuje tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną na wniosek sądu, przed którym toczy się postę-

powanie karne, albo prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze. We wniosku należy podać przyczyny objęcia tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną oraz wskazać przewidywany czas jej trwania.

- § 4. Dyrektor aresztu śledczego może objąć tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną na jego uzasadniony wniosek. Przed podjęciem decyzji dyrektor aresztu śledczego zasięga opinii sądu lub prokuratora, o którym mowa w § 3.
- § 5. W decyzji o objęciu tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną należy określić termin, do którego ochrona ma trwać, a także wskazać sposób realizacji tej ochrony.
- § 6. Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w § 5, zagrożenie dla życia lub zdrowia tymczasowo aresztowanego występuje w dalszym ciągu, szczególną ochronę przedłuża się na kolejny okres. Przepisy § 3 i 4 stosuje się.
- § 7. W wypadku ustania przyczyny objęcia tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną, na wniosek sądu, przed którym toczy się postępowanie karne, albo prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze albo tymczasowo aresztowanego, dyrektor aresztu śledczego cofa szczególną ochronę. W wypadku wniosku tymczasowo aresztowanego stosuje się przepis § 4 zdanie drugie.

- § 8. Dyrektor aresztu śledczego zawiadamia sędziego penitencjarnego o objęciu tymczasowo aresztowanego szczególną ochroną, o jej przedłużeniu lub o jej cofnięciu.
- § 9. Szczególna ochrona udzielona tymczasowo aresztowanemu jest stosowana także w razie przeniesienia tymczasowo aresztowanego do innego aresztu śledczego. Dyrektor aresztu śledczego, w którym tymczasowo aresztowany przebywa, informuje dyrektora aresztu śledczego, do którego tymczasowo aresztowany zostaje przeniesiony, o objęciu go szczególną ochroną oraz o dotychczasowym sposobie ochrony i przyczynach jej zastosowania. Dyrektor aresztu śledczego, do którego tymczasowo aresztowany zostaje przeniesiony, zawiadamia sędziego penitencjarnego o stosowaniu wobec tymczasowo aresztowanego szczególnej ochrony.
- § 10. Po zakończeniu postępowania karnego organem właściwym w zakresie składania wniosków, o których mowa w § 3 i 7, jest sędzia penitencjarny.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589.